

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Варна, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радослав Кр. Славов

Членове: Женя Р. Д.а
Дарина Ст. Маркова

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Радослав Кр. Славов Въззивно търговско дело
№ 20213001000704 по описа за 2021 година

за да се произнесе с решение, съобрази следното:

Производството е по чл.258 ГПК.

С Решение № 260056/05.07.21год. по т.д. № 2/2021год. по описа на СОС, съдът е: Признал за установено, че „ШАНС ГРУП ДУЛОВО” ООД, с ЕИК 200890810, със седалище и адрес на управление: гр. Исперих, община Исперих, обл. Разград, ул. „Васил Левски” № 67, представлявано от управителя Б К Б и Г. СТ. 3. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Дулово, общ. Дулово, обл. Силистра, ул. „Силистренско шосе” № 9, солидарно дължат на Й. Н. АТ. ЕГН с *****, с пост. адрес: гр. Дулово, общ. Дулово, обл. Силистра, ул. "Шуменско шосе" №2, ет, 3, ап. 7, посочените в Заповед за незабавно изпълнение № 251/12.11.2020 г. издадена на осн. чл. 417 и чл. 418 от ГПК, въз основа на разпореждане, постановено в закрито разпоредително заседание от районния съдия по ч.гр.д. № 522/2020г. по описа на Районен съд-Дулово и издадения въз основа на посочената заповед Изпълнителен лист № 58/13.11.2020г. суми, а именно: 80000 /осемдесет хиляди/ лева, представляващи главница по Запис на заповед без протест и разноски, издаден на 14.02.2020г., с падеж на плащане 01.10.2020г., ведно със законовата лихва върху главницата от 80 000 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението: Осъдил е „Шанс груп Дулово” ООД, с ЕИК 200890810 и Г. СТ. 3., СОЛИДАРНО да заплатят на Й. Н. АТ. ЕГН, сумата от 1 600 лева – разноски за заповедното производство по гр.д. № 522/2020г. на РС – Дулово: Осъдил е „Шанс груп Дулово” ООД, с ЕИК 200890810, и Г. СТ. 3., СОЛИДАРНО да заплатят на Й.

Н. АТ. сумата от 4 632лв. разноси.

Производството е образувано по въззивна жалба от ответника Г. СТ. 3. срещу постановеното решение по делото. Счита решението за неправилно- поради необоснованост, поради противоречие с материалния закон и допуснати процесуални нарушения, по изложени съображения. Твърди, че според т.17 от ТР №4/2013год. на ОСГК на ВКС, в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл.417 т.9 ГПК, предмет на делото е съществуването на вземането, предмет на 33. Това означава, че вискателят следва да докаже възникналото в негова полза менителнично задължение. Това според въззивника означава, че по иск по чл.422 ГПК, вискателят следва да докаже възникналото в негова полза менителнично задължение, подлежащо на принудително изпълнение и неговата изискуемост. Твърди, че 33 е с падеж, като същият не му е предявен най-късно до 05.10.2020год. Поканата му е връчена на 23.10.2020год. освен това му е връчена преди връчването на издателя. За това счита, че не е налице изискуемо менителнично задължение, респективно-решението е неправилно. С жалбата се иска решението да бъде отменено и постановено ново с което исковата претенция да се отхвърли.

Насрещната страна, чрез писмено становище на процесуален представител, счита жалбата за неоснователна, по изложени съображения.

Жалбата отговаря на изискванията на чл.260 и чл.262 ГПК и е д о п у с т и м а .

В съдебно заседание жалбата се оспорва, с писмено становище на пълномощника на въззиваемата страна. Същият претендира присъждане на разноси.

След като се съобрази с доказателствата по делото и взе предвид становищата на спорещите страни, Варненският апелативен съд съобрази следното, относно допустимостта и правилността на обжалваното решение: Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба на Й. Н. АТ., ЕГН *****, с пост. адрес: гр. Дулово, чрез процесуален представител, с искане съда да постанови решение, с което да признае за установено, че „ШАНС ГРУП ДУЛОВО” ООД, с ЕИК 200890810, със седалище и адрес на управление: гр. Исперих, обл. Разград, представлявано от управителя Б К Б и Г. СТ. 3. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Дулово, обл. Силистра, солидарно дължат на Й. Н. АТ. ЕГН с *****, посочените в Заповед за незабавно изпълнение № 251/12.11.2020г. издадена на осн. чл. 417 и чл. 418 от ГПК, въз основа на разпореждане, постановено по ч.гр.д. № 522/2020г. по описа на Районен съд-Дулово и издадения въз основа на посочената заповед Изпълнителен лист № 58/13.11.2020г. суми, а именно: 81 600 лева, от които: 80 000 лева, представляващи главница по Запис на заповед без протест и разноси, издаден на 14.02.2020г., с падеж на плащане 01.10.2020г., законовата лихва върху главницата от 80 000 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението и 1 600 лева, представляващи разноси по

делото за заплатена държавна такса в заповедното производство. Претендира ответниците да бъдат осъдени да заплатят и направените съдебно-деловодни разноски. Ответниците – „Шанс груп Дулово“ ООД, с ЕИК 200890810, представлявано от управителя Б К Б и Г. СТ. 3. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Дулово, оспорват исковете изразявайки становище за тяхната неоснователност по изложени съображения. Въвели са твърдения за наличие на каузално правоотношение, във връзка с което е издаден запис на заповед. Твърди се неоснователност на исковите претенции поради нищожност на каузалното правоотношение между „Шанс груп Дулово“ ЕООД, и неучастващото в процеса дружество - „Фиделта“ ООД, чието изпълнение е обезпечено с процесната ценна книга. Не представя доказателства във връзка с твърдението си.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, събрази следното: Установената от окръжния съд фактическа обстановка, не е спорна:

На 14.02.2020 год. в гр. Дулово „ШАНС ГРУП ДУЛОВО“ ЕООД, с ЕИК 200890810, представлявано от законния си представител Г. СТ. 3. е издал в полза на Й. Н. АТ. запис на заповед, без протест и разноски, за сумата от 80 000 лева, платима на 01.10.2020г. в гр. Дулово. Вторият ответник - Г. СТ. 3. се е задължил, като авалист гарантирайки изцяло изплащането на сумата по записа на заповед, при условията, при които е поето задължението от „ШАНС ГРУП ДУЛОВО“ ЕООД с ЕИК 200890810. След настъпването на падежа по ценната книга на 01.10.2020г. кредиторът е изпратил писмени покани до издателя на записа на заповед и авалиста определяйки им тридневен срок за изпълнение от момента на получаване на поканите. Не е спорно, че е поканите били връчени на 06.11.2020г. - на „ШАНС ГРУП ДУЛОВО“ ООД с ЕИК 200890810 и на 23.10.2020г. на Г. СТ. 3.. На 11.11.2020 год. на основание ценната книга, кредиторът инициирал заповедно производство подавайки заявление по чл. 417, т. 9 от ГПК, за издаване спрямо длъжниците на Заповед за незабавно изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист.

На 12.11.2020 год. по ч. гр. дело № 522/20 год. състав на РС - Дулово, издал Заповед за незабавно изпълнение № 251/12.11.2020г. издадена на осн. чл. 417 и чл. 418 от ГПК и изпълнителен лист № 58/13.11.2020г., за задължението по ценната книга.

На 13.11.2020 год. пред ЧСИ-Георги Г. с рег. № 767 на КЧСИ, е образувано изп. дело № 20207670401138, срещу солидарните длъжници „ШАНС ГРУП ДУЛОВО“ ООД, и Г. СТ. 3., за посочените в изпълнителни лист и заповедта за незабавно изпълнение суми, а именно: 81 600 лева, от които: 80 000 лева, представляващи главница по Запис на заповед без протест и разноски, издаден на 14.02.2020г., с падеж на плащане 01.10.2020г., законовата лихва върху главницата от 80 000 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, 1 600 лева, представляващи разноски по делото за заплатена държавна такса, както и всички разноски в изпълнителното производство.

След връчването на поканите за доброволно изпълнение на солидарните длъжности, същите на 17.12.2020 год. в законово установения срок депозирали в РС-Дулово писмени възражения по реда на чл. 414 от ГПК, срещу издадената заповед за незабавно изпълнение. Ищеца в срок е инициирал настоящото исково производство. Въз основа на установеното, следва да се направят следните изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422 от ГПК, като са изпълнени специалните условия за неговата допустимост. При разглеждането му по същество съда съобрази следното:

От приложените, писмени доказателства към заповедното производство се установява наличието на твърдяното от ищеца облигационно правоотношение между него и ответниците. От приложеният в оригинал запис на заповед се установява, че ответникът „Шанс груп Дулово“ ЕООД, като издател на ценната книга, се е задължил да плати на ищеца Й. Н. АТ. сумата от 80000 лева на падеж 01.10.2020г.: задължението е авалирано от вторият ответник Г. СТ. 3.. Записът е редовен от външна страна и не е оспорен, като документ от ответниците. От събраните писмени доказателства е видно още, че кредитора е поканил длъжниците да изпълнят задължението си с писмени покани, които са им редовно връчени и факта на връчването не се оспорва. По делото липсват данни, а и не се твърди, че задължението е платено на или след настъпилия падеж. По повод на твърдението за неизискуемост на менителничното задължение, понеже записът на заповед не е предявен в слока по чл.491 от ТЗ: Това становище не може да бъде споделено. В т.3 от ТР № 1 от 28.12.2005год. на ВКС по т.д. № 1/2004год. изрично е посочено, че за да е налице подлежащо на изпълнение вземане, не е необходимо предявяването на записа на заповед за плащане. Следователно, непредявяването на менителничния ефект за плащане, не се отразява върху възможността да бъде ангажирана отговорността на издателя. Това следва и от разпоредбата на чл.514 ал.1 ТЗ. Относно направените от ответниците възражения, които се основават на твърдяно от процесуалният им представител каузално правоотношение, чието изпълнение е било обезпечено с процесния запис на заповед. Ответниците твърдят, че задължението по процесния запис на заповед обезпечава изпълнението на каузално правоотношение, а правопораждащият факт в случая е правоотношение между ответника „Шанс груп Дулово“ ЕООД, и друго търговско дружество – „Феделта“ ООД, ЕИК 205296420, с което първият ответник сключил спогодба за уреждане на налични облигационни отношения помежду им. Според представителя на ответниците това правоотношение било нищожно, което пък обуславяло наличието на хипотезата на чл. 366 от ЗЗД, и водело до неоснователност на ищцовите претенции. Следва да се посочи, че при въведено възражение за каузално правоотношение, в тежест на направения възраженият е неговото доказване- Този извод е съобразен с дадените указания в т.17 от ТР № 4 от 18.06.2014год. на ВКС пот.д. № 4/2013год. ОСГТК. Според цитираното ТР, при редовен от външна страна менителничен ефект и направено общо оспорване на вземането, както е в настоящия процес от ответника, ищецът не е длъжен да сочи основание на поетото от издателя

задължение за плащане и да доказва възникването и съществуване на вземане по каузално правоотношение между него като поемател и длъжника като издател по повод или във връзка с което е издаден запис на заповед. С въвеждане на твърдения или възражения за наличие на каузално правоотношение във връзка с което е издаден 33, в тази хипотеза в производството по иск по чл.422 ГПК на изследване подлежи и каузалното правоотношение, доколкото възраженията основани на това правоотношение, биха имали за последица погасяване на вземането по запис на заповед. На основание чл. 154 ГПК, всяка от страните доказва фактите, на които основава твърденията и възраженията си, и които са обуславящи за претендираното, съответно за отричаното право-за съществуването, респективно – несъществуването на вземането по запис на заповед. По делото ищецът кредитор доказва вземането си, основано на менителничния ефект. Ответникът е въвел възражение, основано на конкретно каузално правоотношение по повод на което според него е издаден запис на заповед. По изложените по-горе съображения, негова е тежестта за доказване на каузалното правоотношение, както и че е изправна страна по него- респективно, че задължението е погасено. Видно е, че ответниците не са представили никакви доказателства, от които да се установи наличието на твърдяното от тях каузално правоотношение свързано с абстрактната сделка по процесният запис на заповед, нито пък твърдяната от тях негова нищожност. В тази връзка съдът намира възраженията на ответниците за недоказани. От друга страна, записът на заповед не е оспорен, като форма и съдържание, редовен е от външна страна и според съда съдържа достатъчно данни за дължимост /поради настъпил падеж/ на обективизираното в него парично задължение от страна на главния длъжник и авалиста. По горе се посочи, че по иск по чл.422 ГПК, ищецът кредитор доказва вземането си, основано на менителничния ефект-съществуването на редовен от външна страна запис на заповед, подлежащ на изпълнение. Предвид изложеното следва да се приеме, че ответниците солидарно дължат главницата от 80000 лева, с която сума са се задължили спрямо ищеца. Липсата на изпълнение по основното задължение води до основателност и на акцесорната претенция за лихви, което обуславя основателността на установителните искиви претенции. Обезщетението за забава е поискано от ищеца от момента на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК, поради което следва да го присъди от тази дата.

Предвид съвпадане на крайните изводи, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Разноски: На основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца, направените от него разноски по въззивното производство, които съобразно представените доказателства са в размер на 2000 лв. и следва да се присъдят в посочения размер.

По изложените съображения Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260056/05.07.2021 г. по т.д.№ 2 /2021 г. по описа на Окръжен съд – Силистра.

ОСЪЖДА Г. СТ. 3. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Дулово, общ. Дулово, обл. Силистра, ул. „Силистренско шосе” № 9, да заплати на Й. Н. АТ. ЕГН с *****, с пост. адрес: гр. Дулово, общ. Дулово, обл. Силистра, ул. "Шуменско шосе" №2, ет, 3, ап. 7, сумата от 2000 (две хиляди) лева – разноси за въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от получаване на съобщението до страните, при условията на чл.280 ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____